

متن پرسش

سلام استاد بزرگوار: به یاد ندارم که در ماه رمضان های سال های گذشته، این همه به اندازه امسال بد عمل کرده باشم. امسال وضعم خیلی خراب بود. خدا می داند که چه اندازه شرمگین و شرمسارم. هیچ امیدی به جز لطف و رحمت و رأفت کریمانه ی او ندارم. دستم واقعاً خالی است. احساس می کنم همه دست پر دارن از سر این سفره بلند میشن و بارشون رو بستن. ولی این حقیر روسیاه چیزی جز سرافکنندگی و خجلت ندارم. متأسفانه به توصیه های شما گوش ندادم و شیطان منو به بیراهه ها برد. حالا چه کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خیر! قضیه چیز دیگری است و آن، حضور در سكراتی است برای حضور در ساحتی دیگر و ایمانی نو. در این ماه، نور جلال حق وزیدن گرفته، به همان معنایی که در مقدمه جلسه دوم شرح غزل ۱۲۳ عرایضی شد. <https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۳۵۳۳> موفق باشید